

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi K.G., J.G. i M.L.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w R.

z dnia 14 września 2007 r., sygn. akt [...] i [...]

w sprawie z wniosku J.S.

przy uczestnictwie [...]

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 listopada 2009 r.,

zażalenia skarżących

na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 4 czerwca 2009 r., sygn. akt [...],

I. I oddala zażalenie;

**II. II zasądza od uczestników postępowania K.G., J.G. i
M.L. na rzecz J.S. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2009 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę K.G., J.G. i M.L. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 14 września 2007 r. W zaskarżonym skargą postanowieniu oddalono apelację skarżących (uczestników postępowania w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości), wniesioną na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 27 grudnia 2006 r. Skarżący domagali się uchylenia obu wskazanych postanowień Sądów meriti, dołączyli do skargi opinię geodezyjną z dnia 31 marca 2009 r., sporządzoną przez geodetę na zlecenie uczestników postępowania – K.G. i M.L. W skardze powołano się na podstawy wznowienia postępowania określone w art. 401 pkt 2 k.p.c. (w zw. z art. 379 pkt 5 k.p.c., art. 403 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. i art. 403 § 2 k.p.c.). Według skarżących, postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 14 września 2007 r. zostało uzyskane za pomocą przestępstwa, gdyż opierało się o sfalszowane opinie geodezyjne (art. 403 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.). Skarżący zostali pozbawieni możliwości obrony swoich praw (art. 401 pkt 2 k.p.c.), ponieważ ich zarzuty dotyczące opinii geodezyjnych, wziętych pod uwagę przez Sądy meriti, nie zostały uwzględnione przez oba te Sądy. Nowe fakty i dowody w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. to dołączona do skargi opinia geodezyjna geodety E.Z.

Sąd Okręgowy uznał, że wniesiona skarga o wznowienie postępowania nie została oparta na żadnej ze wskazanych podstaw wznowienia, a ponadto w odniesieniu do podstawy wznowienia, określonej w art. 401 pkt 2 k.p.c., skarga została wniesiona po upływie wymaganego terminu z art. 407 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie Sądu z dnia 4 czerwca 2009 r. uczestnicy postępowania zarzucili naruszenie art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., art. 403 § 2 k.p.c., art. 410 § 1 k.p.c. i domagali się zmiany zaskarżonego postanowienia i stwierdzenia dopuszczalności wznowienia postępowania w sprawie, ewentualnie – uchylenia tego postanowienia lub uchylenia go i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., można żądać wznowienia postępowania na tej podstawie, że orzeczenie zostało oparte m. in. na dokumencie podrobionym lub przerobionym. Wprawdzie w skardze o wznowienie nie eksponowano wprost tej podstawy wznowienia, ale z jej treści wynika to, że - w ocenie skarżących - postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 14 września 2007 r. zostało uzyskane za pomocą przestępstwa, gdyż opiera się o sfałszowane opinie geodezyjne (zarzut fałszerstwa pojawia się kilkakrotnie w treści skargi).

Z uzasadnienia zażalenia wynika to, że skarżący kwestionują stwierdzony przez Sąd Okręgowy brak podstaw skargi o wznowienie postępowania, określonych w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. Starają się wykazać, powołując się na opinię inż. E.Z., że zachodzi jednak podstawa do wznowienia postępowania w postaci oparcia postanowienia o rozgraniczenie nieruchomości na „przerobionych dokumentach” (mapach katastralnych i mapach przejściowych, s. 3 zażalenia). W tych obu kategoriach map - jak podniesiono - „wyraźne są ślady usuwania oznaczeń ewidencyjnych znaków granicznych dotyczących spornych działek”.

Należy zwrócić uwagę na to, że w treści opinii inż. E.Z. nie stwierdzono wprost tego, że takie „oczywiste ślady usuwania oznaczeń ewidencyjnych” pojawiły się w sposób nielegalny (nieprawidłowy) i mogło to nosić cechy przestępstwa polegającego na przerobieniu wspomnianych map. Korektura oznaczeń ewidencyjnych mogła przecież nastąpić, np. w wyniku przechodzenia z systemu katastralnego na tzw. system działkowy i mieć charakter zupełnie legalny (prawidłowy). Skoro na wnoszącym skargę o wznowienie ciąży obowiązek wykazania ustawowej podstawy wznowienia przewidzianej w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. (w odniesieniu do faktu przerobienia dokumentu i wpływu tego zdarzenia na wynik rozstrzygnięcia), to fakt takiego, nielegalnego przerobienia powinien zostać jednak odpowiednio wykazany. Tymczasem treść przedstawionej opinii prywatnej nie wskazuje na to, że doszło do takiego właśnie wykazania.

Ze względu na znaczny zakres postępowania dowodowego w toczącej się sprawie o rozgraniczenie nieruchomości nie można uznać za uzasadnione

twierdzenie skarżących, że doszło do wykrycia „nowych okoliczności faktycznych” w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c., eksponowanych w skardze i w zażaleniu skarżących w postaci: „zmian granic działek” od chwili założenia katastru do chwili obecnej, „niepomierzenia działek w terenie na etapie założenia mapy kastralnej”, „niedokonania innych pomiarów” (s. 4 zażalenia). W uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 14 września 2007 r. bardzo szczegółowo zrelacjonowano przebieg postępowania dowodowego w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości i uzasadniono stanowisko tego Sądu niepodzielające zarzutów apelacyjnych, zmierzających do podważenia waloru dowodowego opinii biegłego sądowego (s. 5-6 uzasadnienie, k. 294 akt sprawy). Należy zwrócić uwagę m. in. na to stwierdzenie Sądu Okręgowego, że uczestnicy reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika, kwestionując w wielu miejscach opinię biegłego (i jej uzupełnienie), nie zgłosili jednak ostatecznie wniosku o powołanie innego biegłego – geodetę, mogącego przecież odpowiednio zweryfikować ustalenia biegłego B.K. Wznowienie postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. z powołaniem się na nowe, nieznane stronie wcześniej okoliczności faktyczne, nie może służyć naprawianiu przyjętej wcześniej nieskutecznej koncepcji prowadzenia postępowania dowodowego w postępowaniu rozpoznawczym.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c.